

rebet var flettet
af to smalle skindstrimler.
grøden var kogt på korn,
indsamlede ukrudtsfrø tilsat fedt
fra hør samt dodderfrø
han lå på siden,
benene trukket op under sig.
hans mund og øjne var blidt lukkede.
han var nøgen,
bortset fra en spids hue,
sammensyet af fåreskind,
et bælte om livet.
i levende live
havde han været kortklippet,
glatbarberet.

det sidste døg,
han levede,
havde han spist et måltid
bestående af grød eller vælling.
rebet var strammet så stærkt,
det havde efterladt en tydelig fure foran
og på siden af halsen.
den dødes ryghvirvler afslørede kun
ganske ringe spor af slidgigt,
og undersøgelser af hans maveindhold og tarmsystem
viste ingen tydelige forandringer,
bortset fra
han havde lidt af piskeorm.
dets ene ende var ved nakken bundet sammen

til en åben løkke,
hvorigennem rebets anden ende var ført.
så den strammede om ligets **hals**.
men de som begravede ham,
synes at have givet ham et roligt ansigtsudtryk.
efter **dødens** indtræden
var han,
inden dødsstivheden indfandt sig,
blevet lagt i tørvegraven,
omhyggeligt anbragt i sovestilling.
de skægstubbe,
der ses på hans **ansigt** den dag i dag,
kan skyldes, at han ikke var blevet barberet
inden for det sidste ~~døgn~~ før sin **død**,
men kan også være et resultat af
hudens sammenfald efter **dødens** indtræden.
han var blevet **hængt**,
strikken sad endnu om hans **hals**.
hængningen var ikke sket ved frit fald,
men strikkens placering tydede alligevel på **hængning**,
ikke strangulering.
derimod var der intet mærke af det i **nakken**,
hvor løkken sad.
ved **hængning** er det normalt,
at **tungen** falder ud af munden.